

af en størrelsesorden, der uvægerligt vil få indvirkning på andre områder.

De nordiske lande yder en meget væsentlig del af deres udviklingsbistand gennem multilaterale institutioner og agter at fortsætte hermed. Sammen med den bilaterale tekniske bistand udgør de multilaterale bidrag en meget stor bestanddel af ydelserne under vore hjælpeprogrammer. Hvad angår bilateral finansiel bistand har de nordiske lande ved udformningen af deres låneprogrammer i høj grad ladet sig inspirere af de normer for udlån, der er fastsat i OECD-rekommandationen og i den tilsvarende generalforsamlingsresolution. Således er de regeringslån, de nordiske lande nu yder til udviklingsformål, enten helt rentefri eller med en meget lav rentefod, der ligger langt under det normale på kapitalmarkedet. Forfaldstid og afdragsfri perioder har i nogle tilfælde været noget kortere end de af OECD og FN fastsatte mål, men også på dette område er vilkårene blevet lempet for at overholde målene.

Foranstaltninger til forbedring af vilkårene og betingelserne for udviklingsbistand kan kun blive fuldt effektive, hvis de træffes ved en fællesaktion. Vi har derfor på Verdensbankens nylige årsmøde foreslået, at der med henblik på at opstille retningslinjer for den fremtidige politik foretages en systematisk undersøgelse af de erfaringer, som koordinationsgrupperne for international hjælp — konsortier og rådgivende grupper — har gjort med hensyn til gældsproblemer.

Spørgsmålet om supplementære finansielle foranstaltninger, hvorom der blev truffet en betydningsfuld resolution på UNCTAD I, er efter de nordiske delegations mening vigtigt og presserende, dersom man vil beskytte udviklingslandenes udviklingsplaner mod virkningerne af uforudsete eksportunderskud. Det er vort oprigtige håb, at det vil lykkes den interguvernementale gruppe for supplementær finansiering inden for den fastsatte tidsramme at nå til enighed ikke alene om principperne, men også om en fuldt udarbejdet plan, som kan ligge helt klar til gennemførelse.

Jeg vil også gerne omtale de bestræbelser, der udfoldes for at opnå udvidet handel, økonomisk samarbejde og regional integration mellem udviklingslandene. Vi mener,

at foranstaltninger på disse områder vil medføre betydelige fordele for udviklingslandene og i det lange løb for verdensøkonomien som helhed. Mulighederne for at øge den økonomiske vækst i udviklingslandene vil forbedres, hvis markedet for deres varer udvides gennem regional integration. Dette vil især være tilfældet, hvis deltagerne i en regional ordning retter deres bestræbelser mod oprettelsen af industrier, som kan tjene et større marked end hjemmemarkedet, eller lægger deres industrielle udviklingspolitik an på specialisering inden for visse produktionsgrene.

Det siger vist sig selv, at ethvert initiativ på dette område må komme fra udviklingslandene selv. De nordiske lande giver for deres vedkommende tilsagn om fuldt samarbejde i en positiv ånd.

En af de ting, New Delhi-konferencen lærte os, er vel dette, at det ikke er nok, at et vist problem anses for at være modent til at gøres til genstand for handling og er blevet nøje analyseret på sekretariatsplanet, hvis man ikke på regeringsplanet har fået fuld klarhed over det gennem indgående internationale forhandlinger. Det er ikke sandsynligt, at forhandlinger vil føre til positive resultater, hvis de udsættes til selve konferencen. De må føres forud for konferencen i et af hovedudvalgene og forberedes i interguvernementale arbejdsgrupper.

De nordiske lande glæder sig derfor over de beslutninger, der blev truffet på Handels- og Udviklingsrådets sidste mødesamling om at forbedre handels- og udviklingskonferencens institutionelle maskineri og arbejdsmetoder. Vi ser gerne selve konferencen omdannet til et rent ledende organ og et organ, hvor de endelige afgørelser træffes, medens rådet i stadig større grad helliger sig den opgave at finde frem til almindeligt acceptable løsninger på grundlag af det forberedende arbejde, der gøres i hovedudvalgene og i andre af UNCTAD-maskineriets led.

De nordiske lande giver ligeledes deres fulde støtte til forslaget om, at Generalforsamlingen udpeger UNCTAD til deltagerorganisation i De forenede Nationers Udviklingsprogram.

Jeg tror, at det på grundlag af erfaringerne fra vort samarbejde i UNCTAD er den almindelige opfattelse, at gruppesystemet, omend det i visse henseender er nyttigt og